

Forslag

til

Lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1957—58.

Fremsat den 6. juni 1956 af *finansministeren*.

§ 1.

Stk. 1. Personer, der er fuldt skattepligtige til staten såvel for skatteåret 1957—58 som for skatteåret 1956—57, er under de i *stk. 2* angivne betingelser berettiget til at opnå fradrag for merindtægt ved beregningen af indkomstskatten til staten for førstnævnte skatteår. Fradraget indrømmes dog ikke til personer, som for skatteåret 1957—58 skatteansættes i henhold til bestemmelserne i § 2, *stk. 2—5*, i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955.

Stk. 2. Fradraget for merindtægt udgør

30 pct. af det beløb, hvormed den ansatte skattepligtige indkomst for skatteåret 1957—58 overstiger den ansatte skattepligtige indkomst for skatteåret 1956—57. Fradrag indrømmes kun, når merindtægten er 200 kr. eller derover. Såfremt merindtægten overstiger 10 000 kr., beregnes der ikke fradrag for den del af merindtægten, som overstiger 10 000 kr.

§ 2.

Finansministeren fastsætter nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i denne lov og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne udgifter.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget tilsigter i et vist omfang at afbøde den tyngende beskatning, som merindtægter under det gældende skattesystem kan blive genstand for.

Efter forslaget skal skattelempelsen for merindtægt første gang indrømmes ved skatteberegningen for skatteåret 1957—58. Under hensyn til, at de indtægter, der danner grundlag for skatteansættelsen for skatteåret 1957—58, som regel indtjenes i løbet af 1956, har man fundet det ønskeligt at skatteyderne snarest muligt bliver bekendt med de regler, som skal gælde for beskatningen af merindtægter, der indtjenes i år.

Lempelsen skal efter forslaget alene gives i statsindkomstskatten. Hvis den skattepligtige indkomst for skatteåret 1957—58 overstiger den skattepligtige indkomst for skatteåret 1956—57, skal indkomsten, forinden skatten beregnes, redu-

ceres med et fradrag, der foretages af de skattepligtige myndigheder efter de foreslåede regler. Der vil utvivlsomt blive tale om et betydeligt merarbejde for skattemyndighederne, men man har ved udformningen i videst muligt omfang taget sigte på at begrænse dette merarbejde, således at hensynet til, hvad der ud fra mere principielle betragtninger kan anses for rigtigt, kommer i anden række. Ud fra dette grundlæggende synspunkt er reglerne formuleret således, at de dækker de hyppigst forekommende tilfælde, hvor trang til lempelse foreligger, men man giver afkald på specialbestemmelser for tilfælde, hvor der — hvis praktiseringsvanskeligheder ikke spillede ind — kunne rejses spørgsmål om at beregne merindkomsten på en særlig måde. Man har således afstået fra at kræve foretaget en nærmere analyse af merindkomsten;